

آرفع السواعد والطرقى واعد

منظمة التحرير الفلسطينية

מתכוננת להיפגש עם, האינדיבידואליסט האמין, עוזי שחארה? * וחאמדי כנען ** גם איתו? את מצחיקה אותי... ואת עארף אל-עארף *** — את היפגשי עימו, אך לא תאמיני אף לאחד מן המיספרים בהם הוא נוקב. אתם, העיתונאים המערביים, כולכם אותו דבר!

אמרתם לכנפאני כי ברצוני לכתוב סיפור טוב ככל האפשר, וביקשתי ממנו להציע לי עם מי כדאי להיפגש בישראל.

„אני אומר לך, אך זה לא יועיל לך. ראשית, לא יהיה לך האומץ לבקש להיפגש איתם, ושנית הם (המשטרה הציונית, כנר-אה) לא יתירו לך זאת. הם לא יתירו לך לנסוע לעזה; והם לא יתירו לך להיפגש עם הפלסטינים, כיוון שכולם יושבים ב-כלא.“

הוא הצהיר כי כ-15,000 פלסטינים מוחז-קים עתה בכלא סרפנד המפורסם — „מקום גרוע מאושוויץ, כלא שניבנה בזיעת אפס של הערבים המעונים“ — וכי לעולם לא אראה את הכלא הזה, כיוון שהציונים מסרבים להודות כי הוא קיים.

פרט לאסירים, וציע לי לראות את סאברי גאבריס, ואת עורכת-הדין פליציה לנגר, חברת רקה — וכמובן, אנשי מצפן. על רקע דבריו של כנפאני על תושבי הגדה המערבית התחלתי להבין את שינאתו לאורי אבנרי ולהשקפה המובאת בסיפרו. הסכנה הגדולה ביותר לפידאיון מסוגו היא יצירת קשר בין הפלסטינים בשטחים המוחז-קים — שהם רוב רובו של העם הפלסטיני — ובין אנשים כמו אבנרי, הדוגלים בדו-קיום בין מדינת ישראל ומדינה פלסטינית שתקום. הגשמת תוכנית כזאת היתה מנחי-תה מהלומת-מוות על אירגוני-הפידאיון, השוללים את עצם קיומה של מדינת-ישראל.

***
„מיהו פלסטיני?“

מזעמו של כנפאני ברור היה כי החזית העממית אינה חשה כל קשר הדוק אל הפלסטינים החיים תחת שלטון-הכיבוש הישראלי. הגדרתו לגבי „מיהו פלסטיני“ התייחסה רק במידה קלושה אל האנשים עצמם, והיתה קשורה יותר בפעו-ליות בהן עוסקים אנשים מסויימים.

אם אתה יורה בזוקות או משליך רימו-נים, או אם אתה יושב במאסר פוליטי או במחנה-פליטים, כי או אתה פלסטיני אך אם אתה עוסק בעריכת-דין ברמאללה, או הנך איש-עסקים בירושלים המזרחית, אין לך כל זכות לקרוא לעצמך פלסטיני.

חוסר-קשר זה, וחוסר-כבוד זה אל תוש-בי הגדה המערבית, בא לידי ביטוי גם בפני חברי אל-פתח והחזית הדמוקרטית, אף כי באופן פחות ישיר.

כנפאני סירב להתיר לי להיפגש עם אנשי חאטמה, ועיחה את פוצופו כאשר הזכרתי כי אני עומדת ללכת בבוקר אל אירגון השיחרור הפלסטיני. ביקשתי שיב-טיח לי כניסה חופשית לעמאן (והוא הד-גיש כי אני זקוקה לכך) ופגישתו עם חבש, אך הוא אמר כי אינו בטוח — וכי אני שונה מאד מכל מרגל או עיתונאי אחר שבא לראיין אותו, וכי הוא יזקוק לזמן רב יותר. היה עלי לבלות את יומי הבא בחברתו, ורק לאחר-מכן יוכל להחליט בק-שר לבקשתי לבקר לעמאן. לא חזרתי לשם.

בפרק הבא:

שיחותיה של דנה זוהר עם נציגו של עראפאת ועם ראשי ה-חזית הדמוקרטית.

כוחנו בפילוג של התנועה — פילוגה לעשרות אירגונים גדולים וקטנים — ליתרון של פלאקאט אופייני של הפידאיון מש-תדל להפוך את המחלה העיקרית זרועות המחזיקות ברובים, כשכולם מכוונים לאותה מטרה: ישראל. אולם בשיחות עם דנה זוהר, הודו הפידאיון שהפילוג מחבל במאבקם.

— שבהמשכו סיפר לי את סיפור חייו וכן סיפורים מספורים שונים. תגובתו הראשונית לכך שאני עומדת לב-קר בישראל היתה זעם וגסות-דעות. „ובכן, כל הזמן שביליתי בחברתך היה ביובוז גמור! את תסעי לשם ותתרשמי מן הדמור-קרטיה הגדולה, ותכתבי את אותן השטור-

תו. „ואתם לא תעשו דבר. עלינו לעזור לעצמנו — ואני אומר לך בכנות כי אנו מלמדים את הסטודנטים שלנו להשליך בקבוקי מולוטוב בארצך.“ הפגישה ארכה למעלה משעה, ולאחר-מכן הגיעה לידי סיוע חפוז למדי. השניים החליפו לחיצתידי דיפלומטית וכרטיסי-בי

והם פעלו למען השוויון, החופש והצדק בכל ימי ההיסטוריה.“ בשמעו זאת התבונן כנפאני בגרמני כאילו היה הוא מטורף, ואני לא הצלחתי לכלוא בקרבי צחוק לבבי. „יכולתי לחטוף אותו!“

דובר „החזית העממית“ תוקף את

מנהיגי הפלסטינים בשטחים המוחזקים

ואת אורי אבנרי, בגלל תמיכתם בשלום ישראלי-פלסטיני

יות שכותבים כל העיתונאים, לאחר שטיי פת-המות הציונית שלהם! הזכרתי לו כי הוטל עלי לכתוב סיפור על הפלסטינים — כל הפלסטינים — וכי משום כך חשוב ביקורי בגדה המערבית באותה מידה כמו ביקורי בבגדאד או בעמאן. בשמעו זאת, התפרץ כנפאני: „את נוסעת לגדה המערבית לראות פלס-טינים? איזה פלסטינים? אין שם שום פלסטינים — רק קוויזלינגים! את ודאי

קור, אך כנפאני לא הסתיר את יחסו העויין. לאחר שיצאו שני הגרמנים, אמר לי: „האיש הזה הוא טיפש, ואני הייתי יכול לחטוף אותו בזה הרגע אילו רציתי בכך.“

שינאה למנהיגי הגדה

בידתי בחברת כנפאני שעה נוס-פת, וגם את חלקו הגדול של הערב

בשמעו את צחוקי שאל הגרמני מי אני. כאשר הסברתי כי אני עיתונאית אמריקאית, הוא הפך לקשוח מאד והודיענו כי „כל השיחה הזו אינה לפירסום.“ לאחר זאת שב במהירות לנושא ביקורו הממשי, דיפלומטים גרמניים אחדים היו קורבנות לחטיפות או רציחות בדרום-אמריקה, וה-עובדה שאזרחים גרמניים אחדים הוחזקו בשבי עליידי חבש בעת המשבר בעמאן היתה אף היא מאורע בלתי-נעים מאד. עתה מבקשת הממשלה הגרמנית לדעת מה ניתן לעשות כדי להבטיח ביטחון רב יותר לאינטרסים שלה.

כנפאני היה קשוח ומאיים משנהו. הוא השיב כי המערב-גרמניים כלאו פלסטינים רבים בשל פעילות פוליטית בארצם, אולם התירו לציונים פעילות חופשית. הם גירשו סטודנטים פלסטיניים, על שקיבלו סיפורות מן החזית העממית, בעוד שהתעמולה הציו-נית ניתנת להשגה בכל מקום. הדברים עוד יגיעו לך שהפלסטינים במערב-גרמניה ימור-